

Følge deraf, at der paa Sygekassernes Regnskaber bliver en større Udgift, som maa afholdes et eller andet Sted fra. Naar derfor Statstilskuddet ikke vokser, maa fornuftigvis Kontingentet vokse.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at det at være Sygekasselæge ikke er nogen god Stilling, det er en meget daarlig lønnet Stilling. Ja, dersom Sygekasselægerne kun en Gang imellem gjorde et Besøg, som de fik 75 Øre for, skal jeg erkende, at der ikke var noget særlig flot ved den Stilling. Men jeg vil til at begynde med gøre opmærksom paa, at jeg intetsteds har hævdet noget om Flothed ved Sygekasselægerens Stilling. Jeg har, da jeg første Gang havde Ordet, sagt, at Udgiften til Lægehonorar har været en Sorg for Sygekasserne, for den er vokset saa og saa meget. Det ærede Medlem siger, at det betyder ingenting, at disse Tal nævnes. Ja, efter Hovedtallene nævnedes jeg, at Lægehonoraret saavel til den almindelige konsulierende Læge som til Speciallægerne i dette Øjeblik er 4 Kr. 25 Øre i København, medens det i 1893 var omkring et Par Kroner pr. Medlem. Den Fordobling er der altsaa sket i disse Aar, den Kendsgerning kan man ikke rokke ved. Men saa tilføjede jeg — jeg maa tillade mig at citere et Par Linier —: „Jeg anser det for meget naturligt, at Lægehonoraret er vokset. Jeg misunder aldeles ikke Lægerne den Lønstigning, de i Aarens Løb har opnaaet, men det forbavser mig, at Læger, der har et saa stort Antal Sygekassemedlemmer, at Statistikken viser, at deres Indtægt af disse Sygekassemedlemmer maa være 6,000, 8,000 eller 10,000 Kr. om Aaret, er de ivrigste til at forklare, at Folk med et Par Tusinde Kroner er for velhavende, maa anses for bemidlede og skal jages ud af Sygekasserne.“ Det er, hvad jeg har sagt, og deri ligger aldeles ikke nogen Fordømmelse af, at Lægerne har faaet højere Løn. Deri ligger aldeles ikke noget Ønske om, at Lægerne skal paa Sultekur. Deri er der aldeles ikke Tale om, at Lægernes Stilling er særlig udmærket. Deri ligger blot en Forbavselse over, at Læger, der har en saa stor Indtægt fra Medlemmer af Sygekasser, er de ivrigste til at fortælle, at Folk med et Par Tusinde Kroner hurtigst muligt skal jages ud af disse Kasser, fordi de er velstillede.

At disse Indtægter, som jeg har nævnt, er saa nogenlunde rigtige, er der ingen Tvivl om. Det ærede Medlem sagde ganske vist i Dag noget om, at saadanne Indtægter kunde han ikke rigtig tro paa, men hvis de endelig eksisterede, var det i alt

Fald saadan, at disse Læger ikke kunde passe deres Praksis. Det er meget rart at have en saadan Udtalelse. Jeg har mange Gange som Sygekassebestyrelsesmedlem været med til at forhandle med Læger, og de kunde altid overkomme alt muligt, der var ikke noget i Vejen for, at de kunde bestride baade 2,000 og 3,000 og 4,000 Medlemmer. De hævdede altsaa det modsatte af, hvad det ærede Medlem paastaar. Jeg havde ellers ikke tænkt at komme ind paa dette Emne, men da det ærede Medlem saa drabelig er gaaet i Leding for Lægerne, maa jeg have Lov til at fremdrage visse Tal, som er rigtige, og som det ærede Medlem faar Lov at lade blive staaende i Rigsdagstidenden, hvor de kan være til nogen Vejledning i kommende Tider, naar dette Spørgsmaal paa ny kommer op. Der foreligger Beretning fra forskellige Aar om, hvor mange Medlemmer Sygekasselægerne har at behandle, og naar man ved, hvor meget det koster pr. Medlem, er det let at regne ud, hvor mange Penge vedkommende Læge tjener fra Sygekassen. Jeg har her Beretningen for 1911, hvori jeg finder en Læge, som har 5,248 Sygekassemedlemmer at behandle, og naar Lægehonoraret for denne Læge, altsaa foruden Speciallægehonorar, er 3 Kr. 50 Øre, er hans Indtægt fra vedkommende forskellige Sygekasser 18,368 Kr. om Aaret. Nu kan det ærede Medlem godt fortælle, at det er en forfærdelig sløj Stilling at være Sygekasselæge, men naar man har 5,248 Medlemmer at behandle, og kan jage alle dem med Øre-, Øjen- og Næsesygdomme til Speciallæger, er det alligevel ikke saa slem en Stilling, naar man derpaa kan indvinde 18,368 Kr. om Aaret. Om man kan passe ret megen privat Praksis ved Siden af, tør jeg ikke sige noget om, men selv om vedkommende Læge ogsaa skal nøjes med 18,000 Kr., kan han jo til Nød klare sig, i alt Fald bedre end de Sygekassemedlemmer med 1,800 Kr., der skal jages ud. I Beretningen for 1909 finder jeg en Læge, der havde 4,014 Medlemmer, hvilket gav ham en Indtægt af 14,049 Kr. I Beretningen for 1911 finder jeg ogsaa en Læge, der havde 2,805 Medlemmer, hvilket gav ham en Indtægt af 9,817 Kr. 50 Øre. Jeg finder en anden med 2,691 Medlemmer, som gav ham en Indtægt af 9,418 Kr. 50 Øre. Jeg finder Nr. 5 med 2,569 Medlemmer, der gav ham en Indtægt af 8,991 Kr. 50 Øre. Jeg har en med 2,041 Medlemmer, som gav ham en Indtægt af 7,143 Kr. Jeg finder en med 1,959 Medlemmer, der altsaa havde en Indtægt af 6,856 Kr. 50